

EL MÓN INDUSTRIAL DE RUBÍ I LA CECOT

TEXT: PERE VALLHONRAT*

>> Tots sabem que Rubí és una ciutat industrial. Hi ha 11 polígons industrials, més de 1.000 naus, 900 indústries, la meitat del sòl edificat és industrial, al voltant del 40% de rubinencs treballen en aquestes empreses, i és la segona ciutat industrial de Catalunya després de la Zona Franca de Barcelona.

En el segle XIX i inicis del XX, ja existien indústries importants a Rubí com:

1.- La Pelleria, fundada al 1835 per Narcís Menard, feia filatura de seda; més tard passaria a ser fàbrica de rentadors de llana i pells, i al 1918 la van vendre als Germans Arch, que la van dedicar a fer blanqueig, aprests, tints i acabat de llana, seda i cotó. Al 1921 va passar a anomenar-se Rubí Industrial, al

1937 va donar treball a 330 treballadors, a la Guerra fabricava material per avions de guerra republicans. Avui és un complex cultural.

2.- Vapor Nou, any 1879. Fundada pels germans Ribas, fàbrica de tèxtil de velluts, de les més importants de l'Estat espanyol. Més tard, la va comprar Joan Bertrand, que havia comprat el Vapor Vell al 1865 a Ca n'Alzamora. Va arribar a tenir 350 treballadors.

3.- La Seda Pich Aguilera, al 1892, fundada per Rafael Pich. Fabricava teixits de seda natural. Va arribar a 300 obrers.

4.- Els timbres. Comença a funcionar al 1932, fa material elèctric. Al 1941 va entrar a formar part d'AEG. Va arribar a tenir 400 treballadors.

5.- Supersond, any 1950. Fundada pels germans Teixidó, fabricava

motocicletes, màquines de cinema, televisors... Fins al 1970.

LA RIERADA DEL 1962

Però el desenvolupament industrial va arribar després de la rierada de l'any 1962, quan Rubí es va donar a conèixer al món, motivada per la seva situació privilegiada entre Barcelona, Terrassa i Sabadell.

Al 1963 es van començar a construir naus a Can Jardí, antigament propietat de Can Domènec. El promotor García Jiménez, afectada la seva empresa per la rierada, va comprar la finca de Can Jardí i va començar a vendre parcel·les, tal com es feia a l'època. Primer vendre, després edificar i, per últim, urbanitzar, amb tots els problemes que això comportava. Al cap d'uns anys, quan tot va estar venut i quasi edificat, es va constituir una en-

titat de conservació de propietaris amb el seu president, Bruno Ferrari, i més tard, Hugo Lavalle, i es va haver de tornar a urbanitzar.

El polígon de Cova Solera va seguir la mateixa sort, però sense promotor que es posés a urbanitzar. Més tard es va constituir una entitat de cooperació amb l'Ajuntament que va urbanitzar, motivat per una sentència que va promoure un propietari, Immobiliària Tamara; no es va poder legalitzar el polígon, tenint els propietaris que constituir una altra entitat per tornar a parcel·lar econòmicament de nou, i al cap de divuit anys es va poder legalitzar. Ca n'Alzamora i Carretera de Terrassa es van començar a construir al voltant de l'any 1960 de forma irregular.

El polígon mixt de Can Rosés va tenir la sort que els propietaris i

L'entrada principal de la seu de la Cecot, a Terrassa.

promotors van ser Mercè Corral i el seu marit, Josep Viladiu, el tècnic aparellador Jordi Sabartés i el constructor Joan Llugany. Van urbanitzar abans de vendre, i van dividir la finca en zona industrial i la més llunyana en residencial. Un polígon exemplar en aquella època.

El polígon de La Llana es va urbanitzar i vendre de forma reglamentària. Va coincidir amb una ajuda important estatal per a la industrialització. D'altra banda, el polígon de la Bastida, un dels últims polígons importants, es va urbanitzar i vendre de forma correcta. Els promotors van ser Laboratoris Lacer i Immobiliària Cerdenya. A Can Sant Joan va urbanitzar i vendre l'Institut Català del Sòl. I Sant Genís és un polígon particular de les empreses de la família Pujol i Tarragó.

Rubí Sud i Can Pi de Vilaroch estan legalitzats, encara que no recepcionats per l'Ajuntament. Fa anys existeix una Entitat Urbanística de Conservació; el seu administrador és Dionís Rovira.

Les indústries van tenir molts problemes amb l'Administració abans de la democràcia. El primer batlle demòcrata va ser Miquel Llugany, que va començar a posar ordre a l'urbanisme de Rubí, aprovant el POUM (és a dir, el Pla d'Or-

denació Urbanística Municipal).

Al cap de quinze anys, els batlles següents, Eduard Pallejà i Núria Buenaventura, van intentar aprovar un nou POUM sense aconseguir-ho, suavitzant les exigències del nou urbanisme amb aprovacions d'actuacions puntuals.

Més tard, l'alcaldesa Carme García, amb la regidora industrial Maria Mas i, més tard, Jaume Buscallà, es van imposar l'obligació d'ajudar el sector. Aquesta iniciativa va coincidir amb la de la patronal Cecot, amb seu a Terrassa, per representar prop de 600 empreses a la ciutat.

UNA INICIATIVA MOLT INTERESSANT

El seu president, Antoni Abad, i el seu vicepresident, Martí Colomer (ja desaparegut), assistits pel seu secretari, David Garrofé, van trobar molt interessant aquesta iniciativa i conjuntament amb un grup d'empresaris de Rubí, associats a la patronal, van crear al 2006 el Fòrum Cecot Rubí, nomenant el seu primer president a Joan Arch (advocat), fins a 02/02/2009 (ja mort), seguint Jordi Parera (director general de Top Cable) des de 02/02/2009 fins al 10/12/2015, i actualment Manuel Jiménez (anteriorment, conseller delegat de B. Braun i actual director de projectes i de rela-

cions institucionals de la mateixa empresa).

Des que Cecot va intervenir amb el Consistori, es va notar una gran millora. Existia una interlocució que va servir per contactar amb els industrials i alleujar els problemes de la urbanització dels polígons. Actualment, el Fòrum Cecot Rubí, amb el seu president i la resta de la junta, assistida per part de la patronal per Joseba Ruiz i Núria Amela, es reuneixen periòdicament solucionant problemes del sector.

L'actual alcaldessa, Ana María Martínez, amb el regidor industrial Rafael Gueto, s'han reunit en diverses ocasions amb els representants de la junta, interessant-se i visitant empreses importants de Rubí, coneixedors i convençuts que si el sector funciona l'atur disminuirà.

Com a rubinenc només em queda agrair l'interès de l'Ajuntament i del Fòrum Cecot Rubí per tal que el Rubí Industrial sigui valorat per la seva importància a tot el país.

(Les dades dels S. XIX i S. XX han estat facilitades per Jordi Vilalta, del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí i Centre d'Estudis Rubinencs.)

* L'autor és membre vocal del Fòrum Cecot Rubí